

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 29 listopada 2019 r. – H. K. / Prokuratuur

(Sprawa C-746/18)

(2019/C 54/13)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: H. K.

Druga strona postępowania: Prokuratuur

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. w związku z art. 7, 8, 11 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w postępowaniu karnym dostęp organów państwowych do danych, które pozwalają na ustalenie miejsca nawiązania i zakończenia połączenia telefonicznego z telefonu stacjonarnego lub komórkowego osoby podejrzaney, jego datę, godzinę i czas trwania oraz rodzaj, użyte urządzenie i lokalizację użytego urządzenia łączności ruchomej, stanowi na tyle poważną ingerencję w prawa podstawowe gwarantowane wspomnianymi artykułami karty, że dostęp ten musi być ograniczony do zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i karania poważnych przestępstw kryminalnych, niezależnie od okresu, przez jaki organy państwowe mają dostęp do przechowywanych danych?
- 2) Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE należy interpretować w oparciu o zasadę proporcjonalności przywołaną w pkt 55–57 wyroku Trybunału z dnia 2 października 2018 r. w sprawie C-207/16 w ten sposób, że jeżeli ilość wspomnianych w pytaniu pierwszym danych, do których organy państwowe mają dostęp, nie jest bardzo duża (zarówno pod względem ich rodzaju, jak i rozmiaru czasowego), wynikająca z tego ingerencja w prawa podstawowe może być uzasadniona w sposób ogólny zapobieganiem, dochodzeniem, wykrywaniem i karaniem przestępstw kryminalnych i że im większa jest ilość danych, do których mają dostęp organy państwowe, tym poważniejsze muszą być przestępstwa kryminalne, których zwalczaniu ma służyć ingerencja?
- 3) Czy określony w pkt 2 sentencji wyroku Trybunału z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawach połączonych C-203/15 i C-698/15 wymóg, by dostęp właściwych organów krajowych do danych był poddany uprzedniej kontroli przez sąd lub niezależny organ administracyjny, oznacza, że art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE należy interpretować w ten sposób, iż za niezależny organ administracyjny można uznać prokuraturę, która kieruje postępowaniem przygotowawczym i jest przy tym na mocy ustawy zobowiązana do działania niezależnego i podlega tylko ustawie, a w ramach postępowania przygotowawczego bada zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające oskarżonego, ale w późniejszym postępowaniu sądowym pełni funkcję oskarżyciela publicznego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. 2002, L 201, s. 37).